

Letos potujem sama!



Letos potujem **SAMA!**

*Prednosti
in slabosti
počitnic v
ednini*

Tekst: MATEJA BEVK

Fotografije: ARHIV BENKE PULKO, ARHIV VESNE VRABELJ

Solo trend

Letos potujem sama!

Nobenega prilagajanja, nobene slabe vesti, če ostanete v postelji do poznega popoldneva, brez nepotrebnega zapletanja in sprejemanja kompromisov, le lastne želje in neomejena svoboda na vsakem koraku. Ne, to ni raj, to so izkušnje dopustnikov in popotnikov, ki si oddih oziroma raziskovanje tujih krajev privoščijo sami, v ednini. Katere so njihove najzanimivejše prigode, kako v neznanih deželah preganjajo osamljenost, in ne nazadnje tudi to, na kaj vse morajo paziti, ko se povsem sami potikajo naokrog, sta nam zaupali svetovno znana popotnica Benka Pulko, ki je z motorjem obkrožila svet, ter študentka Vesna Vrabelj, ki je dva meseca potovala po Indiji. Si boste letos privoščili »solo« dopust? Potem pa njunih zgodb in nasvetov nikakor ne smete prezreti!

Človek si v današnjem, prehitrem in prenatrpanem ritmu življenja vse večkrat zaželi, da bi več časa preživel sam s seboj. Nekateri sodobni sociologi celo priporočajo, da naj si vsak, čeprav je vezan, občasno poišče svoj prostorček pod soncem in svoje konjičke, ki naj jih ne deli s partnerjem, prijatelji in znanci, kajti že po nekaj trenutkih blagodejne samote bo lažje kos vsakodnevni izzivom, lažje bo prepoznal svoje potrebe, želje in hotenja ter bo tudi lažje ohranil svojo svobodo, bodisi pri določanju prostega časa in ne nazadnje tudi kraja in načina počitnikovanja.

Slovenske turistične agencije (denimo Kompas, Galileo 3000 in druge) so se za solo trend hitro odzvale, tako da že nekaj let lahko brez predsodkov izbiramo med bogato ponudbo posebnih aranžmajev za samske ali tako imenovane individualne goste. Kot kaže mednarodna raziskava Poletni načrti, ki je leta 2004 potekala v 21 državah sveta, se za solo počitnice in potovanja

odločajo predvsem samski moški, mladi obeh spolov, veliko pa je tudi starejših, zrelejših žensk, ki jih k temu, da naredijo nekaj zase, prisili šibkejša zdravje ali preprosto - želja po tem, da bi daleč od družinskih obveznosti končno našle čas za razmislek ter doživele nepozabno pustolovščino.

Potep po Indiji

Vesna Vrabelj, 25-letna študentka novinarstva iz Ljutomera, je svoje sanje uresničila pred dvema letoma, ko se je za dva meseca sama podala na potep po Indiji, svoji obljubljeni deželi. Prepotovala jo je po dolgem in počez, najraje pa se spominja Bombaja, kjer je stajala v bolivudskem filmu The Hero, ter mesta Agre, kjer je občudovala najlepši spomenik ljubezni Tadž Mahal.

Čeprav je kar pet tednov potovala povsem brez družbe, je ni bilo strah,



Letos potujem sama!

bila pa je malo manj zaupljiva, saj, kot pravi, previdnost ni nikoli odveč, kar potrjuje tudi njena izkušnja z nekoliko grenkim priokusom.

»Ko sem šla na festival v majhno mesto, kjer so imeli procesijo s 75 sloni, sem bila edina popotnica, zato je bilo težko najti prevoz domov. Zaupala sem Indijcu, ki mi je ves večer delal družbo in mi je nazadnje priskrbel tudi vožnjo z motorjem v 15 kilometrov oddaljeni hotel. Šoferju nisem preveč zaupala, zato sem mu povedala, da sem osem let trenirala karate, spremljali pa so naju še trije motoristi, ki sem jim obljubila, da jim bom na cilju kupila cigarete,« pripoveduje energična Ljutomerčanka in hudomušno pristavi, da je samoobrambo v resnici trenirala zgolj eno leto. Pa se je zato, ker je ženska, med potovanjem po Aziji srečevala s kakšnimi posebnimi težavami, denimo s spolnim nadlegovanjem?

»Spolnega nadlegovanja sem se ubranila tako, da nisem bila nikoli pomanjkljivo oblečena, da kljub smejanju in odprtosti nisem bila zapeljiva ali vulgarna, temveč zelo spoštljiva. Kadar sem se počutila ogroženo, sem za vsak primer omenila, da se v naslednjem mestu dobimo s prijatelji, med katerimi pa ni mojega fanta. Če bi imela partnerja, bi namreč to zanje lahko pomenilo, da sem tipična Evropejka, ki si želi priložnostnega seksa,« razkriva recept za varnost zgovorna novinarka. Dodaja, da kljub temu, da je bila sama, ni imela pretiranega domotožja, saj je vsak dan spoznavala številne domačine in popotnike. Osamljeno, pravi, se je počutila le enkrat, in sicer natanko 20 minut.

»Tokrat sem zavila v internetno kavarno ter poslala elektronsko pošto prijateljicam in staršem. Na poti iz lokala pa sem že spoznala novega popotnika, s njim sem nato šla na večerjo in med nama se je razvil prijeten pogovor.«

Vesna meni, da je najpomembnejše spoznanje, ki ji ga je dalo potovanje po Indiji, to, da si moraš upati. Če nisi pogumen, namreč ne moreš doživeti vseh čudovitih stvari, ki jih je na takšnem samostojnem potepanju mogoče izkusiti!

Z motorjem okoli sveta

19. junija 1997 se je Benka Pulko, diplomirana biologinja, medicinska sestra in maserka, z motorjem odpeljala iz rodnega Ptuja na pot okoli sveta. Vrnila se je po petih letih in pol ali natančno po 2000 dneh, v katerih je prevozila več kot 180.000 kilometrov, prepotovala 75 dežel ter s tem osvojila tudi Guinnessov rekord za najdaljšo žensko motoristično vožnjo.

Čeprav je o svojem potovanju že pred leti izdala čudovito knjigo Po Zemlji okoli Sonca, je nekaj drobtinic s poti in nasvetov za samostojne popotnike zaupala tudi nam, predvsem pa smo iz prve roke izvedeli, katere so največje prednosti in slabosti tega, da se na potovanje odpraviš sam:

»Pozitivnih izkušenj je občutno več. Greš, kamor želiš, spreminjanje načrtov ne zahteva nobenih diskusij in pogajanj, slediš svojemu občutku in

zanimanju, kar je bistveno manj zapleteno, kot zadovoljevati želje skupine ali celo enega samega sopotnika. Kadar potuješ sam, imaš več časa za nove ljudi in kraje.«

Senčne strani solo potepanja so redkeje, a kajpak obstajajo. »Recimo ko moraš nekje v ultra poseljenem kraju v Indiji na stranišče, pa ni nikogar, ki bi popazil na motor,« pripoveduje Benka ter dodaja, da ji je pot oteževalo tudi to, da je bila deklica za vse (od menjave gum, servisiranja motorja, načrtovanja poti in sluzenja denarja do skrbi za računalnik in vožnjo).

Pa so ženske, ki se same odpravijo na dopust ali potovanje, varne? »Če so samozavestne in se ne vedejo kot 'kure', običajno nimajo večjih težav,« meni Benka. »Žrtve so lahko le tiste, ki s svojo zunanostjo, oblačenjem in vedenjem sporočajo, da so ranljive in nemočne. Nadležneži so lahko vseh vrst, starosti, brez izjeme pa bodo moškega spola. Ker so tudi sami labilne in negotove osebnosti, se bodo zagotovo lotili nekoga, ki je videti šibkejši od njih. Pozornost, pokončnost, preračunljivo in umirjeno ravnanje odbijajo nasilneže. Policija je sicer vedno na voljo, a jaz osebno se najraje zanesem nase,« priporoča odločno.

Sicer pa jo najlepši spomini vežejo na Novo Zelandijo, Japonsko in Kanado, a tudi vse druge dežele so pri njej dobro zapisane, kajti v vsakem kraju se je naučila ogromno novih stvari, tako da za dolgčas in osamljenost sploh ni bilo časa.

»Življenje na poti je preveč pisano, zanimivo in drugačno ter me potegne z veliko več zanimivostmi, kot jih lahko prebavim. Edini tip domotožja, ki se pojavlja pri meni, je hranotožje. Nikoli ne neham pogrešati dobre slovenske hrane,« še pove vztrajna in neustrašna Benka Pulko.

Dogodivščinam naproti

Si tudi vi želite oddahnuti od družinskih odgovornosti, si vzeti čas za premislek ali se preprosto umakniti pred vedno enim in istimi ljudmi, s katerimi si delite vsakdanje življenje? Bi radi doživeli pustolovščino, o kateri ste doslej lahko le sanjali? Potem se odločite za spoznavanje lepote sveta v ednini!

Vsem tistim, ki se vam zaradi različnih vzrokov zdi težko oditi na solo potovanje, četudi si tega zelo želite, Benka svetuje naslednje: »Odpravite se dogodivščinam naproti! Življenje čaka, neznani kraji in prijazni ljudje pa tudi! Saj ni treba, da greste čisto sami. Danes trg ponuja več možnosti kot kadarkoli doslej. Agencije, društva, skupine, klubi ... Potovati v neznani družbi je veliko bolje, kot ostati doma. Prej ali slej boste koga spoznali.«